

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2021/1547**z dnia 29 kwietnia 2021 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
  - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0056/2021),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii przez zwiększanie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) w swoim sprawozdaniu rocznym za rok 2019 (zwanym dalej „Sprawozdaniem”) stwierdził, iż w odniesieniu do Rady Europejskiej i Rady (zwanymi dalej „Radą”) nie odnotowano żadnych poważnych uchybień w objętych kontrolą obszarach dotyczących zasobów ludzkich i zamówień;
  2. zauważa z zadowoleniem, że na podstawie przeprowadzonych prac kontrolnych Trybunał stwierdził, iż w łącznych płatnościach za rok zakończony dnia 31 grudnia 2019 r. w odniesieniu do wydatków administracyjnych i innych Rady nie wystąpiły istotne błędy, a zbadane systemy nadzoru i kontroli były skuteczne;
  3. zasadniczo wyraża ubolewanie, że rozdział 9 „Administracja” w sprawozdaniu Trybunału ma raczej ograniczony zakres i wnioski w nim zawarte są ograniczone, niezależnie od faktu, że dział 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych uznaje się za obciążony niskim ryzykiem; domaga się, aby czynności audytowe związane z tym rozdziałem w większym stopniu koncentrowały się na kwestiach o dużym lub nawet decydującym znaczeniu dla Rady;

Zarządzanie budżetem i finansami

4. zauważa, że budżet Rady jest w większości administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki dotyczące pracowników, budynków, mebli, wyposażenia oraz różnych kosztów bieżących; wyraża ubolewanie, że zgłoszony dawno wniosek o rozdzielenie budżetu Rady Europejskiej i Rady na odrębny budżet dla każdej z tych dwóch instytucji dla potrzeb przejrzystości i w celu zwiększenia odpowiedzialności obu instytucji nie został uwzględniony i wzywa pilnie Radę, podobnie jak robił to wielokrotnie w poprzednich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium, do zaplanowania odrębnych budżetów Rady Europejskiej i Rady dla potrzeb przejrzystości i w celu zwiększenia odpowiedzialności i efektywności wydatków obu instytucji;
5. zauważa, że w 2019 r. Rada dysponowała budżetem ogólnym w wysokości 581 895 459 EUR (w porównaniu z 572 854 377 EUR w 2018 r. i 561 576 000 EUR w 2017 r.), ogólny wskaźnik wykonania wyniósł zaś 92,3 % (w porównaniu z 91,9 % w 2018 r. i 93,8 % w 2017 r.); odnotowuje malejące zwiększenie środków budżetowych o 9 mln EUR (w porównaniu z 11,3 mln EUR w 2018 r. i 16,5 mln EUR w 2017 r.), co stanowi wzrost o 1,6 % (w porównaniu z 2 % w 2018 r. i 3 % w 2017 r.);
6. przypomina, że środki przeniesione z 2018 r. na 2019 r. wyniosły łącznie 56 599 584 EUR, co odpowiada wskaźnikowi przeniesienia wynoszącemu 10,7 %, przy czym środki te pochodzą głównie z takich kategorii jak systemy komputerowe (19,5 mln EUR), budynki (16,0 mln EUR) i tłumaczenia ustne (11,9 mln EUR); z zadowoleniem przyjmuje fakt wykonania w 2019 r. środków przeniesionych w postaci płatności w łącznej wysokości 49 240 654 EUR, czyli 87,7 %, w tym na systemy komputerowe (18,7 mln EUR), budynki (12,5 mln EUR) i tłumaczenia ustne (10,4 mln EUR);
7. dostrzega nieznaczny spadek wskaźnika przeniesienia, wynoszącego 9,8 % z 2019 r. na 2020 r. (w porównaniu z 10,7 % z 2018 r. na 2019 r. i 11,5 % z 2017 r. na 2018 r.); przypomina jednak Radzie, że przeniesienia stanowią wyjątek od zasady jednoroczności i powinny odzwierciedlać rzeczywiste potrzeby; wzywa Radę do podjęcia większych starań, aby uniknąć przeszacowań budżetowych;

8. gratuluje Radzie udanego wskaźnika zobowiązań i płatności wynoszącego 100 % w odniesieniu do linii budżetowej „Koszty podróży służbowych”; odnotowuje również wynoszący 100 % wskaźnik zobowiązań w odniesieniu do „Systemów komputerowych” i „Informacji”, wskazuje jednak na wskaźnik przeniesienia na 2020 r. w tych liniach budżetowych, wynoszący odpowiednio 35,4 % i 32,9 %;
9. został poinformowany, że liczba posiedzeń „instytucjonalnych” i „innych” w 2019 r. wyniosła 7 668 (w porównaniu z 6 338 w 2010 r.); zauważa, że całkowita liczba posiedzeń zorganizowanych w 2019 r. była o 0,8 % (czyli 65 posiedzeń) niższa w porównaniu z 2018 r. z powodu spadku intensywności działań ustawodawczych w drugim półroczu w związku z wyborami europejskimi i wyborem bądź mianowaniem nowych członków we wszystkich instytucjach Unii;
10. zauważa, że wraz ze spadkiem intensywności działań związanych z posiedzeniami i pomimo wzrostu ceny bloków tłumaczeniowych o 2 % (o 10 EUR więcej niż w 2018 r.) koszty tłumaczeń ustnych spadły o 11 % (62,2 mln EUR w porównaniu z 70 mln EUR w 2018 r.) oraz że koszty te obejmowały 62 480 dni tłumaczenia ustnego, co stanowi spadek o 13 % w porównaniu z 2018 r.;
11. zauważa, że liczba aktów prawnych opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w 2019 r. wyniosła 1 326 (w porównaniu z 1 210 w 2018 r., 1 130 w 2017 r. i 825 w 2010 r.); zgadza się, że wzrost liczby aktów prawnych można wyjaśnić głównie potrzebą przyjęcia jak największej liczby aktów prawnych przed wyborami europejskimi w 2019 r.;
12. przypomina Radzie, że prowadzenie ocen skutków jest jednym z podstawowych czynników określonych w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. oraz wynikających z obietnicy Rady dotyczącej prowadzenia ocen skutków w odniesieniu do istotnych poprawek Rady do wniosków Komisji; wyraża ubolewanie, że Rada do tej pory nie przeprowadziła żadnej oceny skutków w odniesieniu do jakiegokolwiek ze swoich poprawek;

Zarządzanie wewnętrzną, kontrola wewnętrzna, wyniki

13. odnotowuje, w kontekście modernizacji, kroki podjęte przez Radę w celu utworzenia spłaszczonej struktury zarządzania dzięki usunięciu niektórych szczebli hierarchii, aby poprawić komunikację, ułatwić proces podejmowania decyzji oraz upodmiotowić personel, powierzając pracownikom większą odpowiedzialność za poszczególne akta; odnotowuje wprowadzenie sprawdzonego narzędzia informatycznego dla kadr (SYSPER) i innych narzędzi informatycznych wykorzystywanych do zarządzania cyklem życia delegacji; docenia te kroki i zachęca Radę do kontynuowania takich działań;
14. uznaje, że istnieją ramy kontroli wewnętrznej zapewniające wystarczającą pewność osiągnięcia celów; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ani w sprawozdaniach z kontroli przeprowadzonej przez audytora wewnętrznego lub Trybunał, ani w opiniach komitetu ds. audytu nie wspomniano o niewłaściwym wykorzystaniu środków ani o nieprawidłowościach w odniesieniu do 2019 r.; zauważa ponadto, że wszystkie departamenty stosowały zarządzanie ryzykiem, prowadząc rejestry ryzyka zawierające informacje na temat zidentyfikowanych czynników ryzyka, ich ocenę i wybrane sposoby postępowania z ryzykiem; zauważa, że w 2019 r. nie zgłoszono żadnych krytycznych poziomów ryzyka oraz że nie pojawiło się żadne znaczące ryzyko; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 93 % zaleceń wydanych w latach 2016–2018 zostało wdrożonych lub jest w trakcie wdrażania;
15. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienia w systemach zarządzania finansami i wyników finansowych Rady, takie jak rozpoczęcie w październiku 2019 r. projektu w zakresie zintegrowanego planowania finansowego i planowania działań, którego skutkiem będzie połączenie rocznego i wieloletniego planowania budżetowego oraz ustanowienie powiązania – na poziomie poszczególnych działań – między planowaniem finansowym a wykonaniem budżetu;
16. zauważa, że w kontekście poprawienia pozycji w zakresie przepływów pieniężnych średni termin płatności faktur wyniósł w 2019 r. 19 dni, przy czym maksymalny termin wyniósł 30 dni kalendarzowych;
17. przypomina, że kluczowe wskaźniki efektywności są powszechnie uznanym narzędziem pomiaru osiągnięć w stosunku do celów; wzywa Radę, aby przedstawiła w swoich sprawozdaniach z zarządzania podsumowania najważniejszych kluczowych wskaźników efektywności i związanych z nimi wyników;

Zasoby ludzkie

18. zauważa, że w planie zatrudnienia na 2019 r. przewidziano 3 033 stanowiska (w porównaniu z 3 031 stanowiskami w 2018 r. i 3 027 stanowiskami w 2017 r.); z zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu usprawnienia organizacyjne dzięki przekształceniu 30 stanowisk AST5 w 30 stanowisk AD5 w ramach dalszej modernizacji administracyjnej; ogólnie z zadowoleniem przyjmuje proces modernizacji administracyjnej mający na celu poprawę jakości organizacji Rady i właściwego wykorzystania zasobów;

19. zwraca się do Rady, aby przedstawiła sprawozdanie z procesu upraszczania i usprawniania procedur kadrowych oraz wszystkich związanych z tym działań, takich jak działania następcze w związku z ankietą przeprowadzoną jesienią 2018 r. wśród personelu, zwiększenie możliwości rozwoju kariery pracowników, zintensyfikowanie wymiany doświadczeń i wiedzy, promowanie nowoczesnych narzędzi komunikacji oraz dalsze zapobieganie ryzyku psychospołecznemu; zachęca Radę do uzupełnienia obecnej elastycznej organizacji pracy o ochronę prawa pracowników do bycia offline;
20. z zadowoleniem przyjmuje program pozytywnych działań sekretariatu generalnego Rady na rzecz osób z niepełnosprawnościami odbywających staż, który umożliwi 4–6 płatnych staży w roku dla obywateli Unii z orzeczoną niepełnosprawnością, a także politykę racjonalnego dostosowania prowadzoną przez Radę, która umożliwia osobom z niepełnosprawnościami wykonywanie pracy na równi z innymi;
21. wzywa Radę, aby przedstawiła sprawozdanie na temat swojego planu działania w sprawie równości płci i środków podjętych w celu zapewnienia równych szans osobom z niepełnosprawnościami w Radzie jako miejscu pracy, a także związanych z nim wdrożonych procedur oraz działań podjętych w celu osiągnięcia równowagi między kobietami a mężczyznami na wszystkich szczeblach hierarchii; ponadto wzywa Radę do przedstawienia informacji na temat odsetka osób z niepełnosprawnością wśród jej pracowników, a także na temat równowagi geograficznej i środków podjętych w celu zapewnienia równowagi;
22. przypomina rezolucję Parlamentu z 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci, w której zwrócono się do ministrów i sekretarzy stanu odpowiadających za równouprawnienie płci o utworzenie osobnego forum instytucjonalnego umożliwiającego lepsze włączenie równości płci do strategii unijnych i procesów politycznych, koordynację wszystkich powiązanych strategii politycznych i harmonizację ochrony praw kobiet i równości płci w Unii przez podejście interseksjonalne; podkreśla, że taki specjalny skład może stanowić kluczowy element pozwalający na odblokowanie negocjacji w sprawie głównych dokumentów związanych z równością płci;
23. wzywa Radę do zajęcia się problemem nierówności płci i nierównowagi geograficznej w celu ustanowienia właściwej reprezentacji obywateli ze wszystkich państw członkowskich, w tym na szczeblu kierowniczym;

Konflikt interesów, molestowanie, sygnalizowanie nieprawidłowości

24. wyraża ubolewanie, że nie otrzymał więcej informacji na temat postępów w zakresie kultury etycznej i standardów etycznych Rady, takich jak link do specjalnej strony internetowej zawierającej konkretne szkolenia z zakresu etyki publicznej, kodeks postępowania mający zastosowanie do wszystkich pracowników, określający oczekiwania dotyczące uczciwości i wartości etycznych, wewnętrzne wytyczne dotyczące często zadawanych pytań w kwestiach etycznych lub procedury ochrony sygnalistów;
25. jest świadomy decydującej roli Rady w procedurach nominacji i mianowania w instytucjach i organach Unii, w szczególności w Radzie Europejskiej, Komisji, Europejskim Trybunale Obrachunkowym i komitetach konsultacyjnych (Komitecie Regionów i Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym); stanowczo zaleca dokonanie przeglądu tej roli w świetle przyjętych przez Unię zasad etycznych, takich jak poszanowanie integralności i godności; przypomina stwierdzenie Trybunału, że etyczne postępowanie „przyczynia się (...) do bardziej rzetelnego zarządzania finansami i zwiększenia zaufania publicznego, co jest niezbędne, jeżeli polityka publiczna ma być realizowana skutecznie”, a w szczególności, że „jakiegokolwiek nieetyczne postępowanie pracowników i członków instytucji UE wywołuje duże zainteresowanie opinii publicznej i podważa zaufanie do UE”; uważa zatem, że należy unikać mianowania na członków instytucji i organów Unii kandydatów, którzy stanowią zagrożenie dla reputacji Unii jako całości, takich jak kandydaci, których nieetyczne zachowanie zostało potwierdzone przez OLAF lub wobec których toczy się postępowanie sądowe;
26. wyraża poważne zaniepokojenie powtarzającą się sytuacją nominowania przez Radę kandydatów na członków Trybunału Obrachunkowego wbrew negatywnej opinii na temat kandydata wyrażonej w głosowaniu przeciw przez zdecydowaną większość na posiedzeniu plenarnym Parlamentu ze względu na brak wystarczających kompetencji kandydatów lub brak ich osobistej albo politycznej bezstronności;
27. wyraża zaniepokojenie, że na oficjalnej stronie internetowej Rady nie ma żadnego działu na temat ram etycznych, zawierającego zasady służące zapobieganiu potencjalnym konfliktom interesów, ich identyfikacji i unikaniu; wzywa Radę, aby dostosowała się w tej kwestii do innych instytucji Unii, na przykład do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, którego strona internetowa zawiera specjalną sekcję poświęconą przejrzystości; wzywa Radę, aby przedstawiła plan wprowadzenia takich środków wraz z jednoznacznie określonymi terminami;

28. podziela obawy Trybunału dotyczące braku wspólnych unijnych ram etycznych regulujących pracę przedstawicieli państw członkowskich w Radzie; w związku z ponawianymi apelami Trybunału i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich o zwiększenie etyki i przejrzystości instytucji podkreśla, jak ważne jest, by Rada, w tym przedstawiciele państw członkowskich pracujący w Radzie, harmonizowała zasady etyczne i egzekwowała już istniejące zasady etyczne; przypomina o spoczywającym na Radzie obowiązku zajmowania się konfliktami interesów na wysokim szczeblu, efektem „drzwi obrotowych” i zasadami przejrzystości lobbingu;
29. stanowczo ponawia apel do Rady o dostosowanie kodeksu postępowania przewodniczącego Rady Europejskiej do kodeksów Parlamentu i Komisji, tak aby wprowadzić zasady dotyczące zatwierdzania działalności związanej z prawodawstwem Unii po opuszczeniu Rady przez przewodniczącego Rady Europejskiej;
30. podkreśla fakt, że w dniu 21 stycznia 2020 r. sekretariat generalny Rady wystosował pismo do delegacji, które zawierało informacje dotyczące działalności zawodowej byłych urzędników wyższego szczebla sekretariatu generalnego Rady po zakończeniu służby zgodnie z art. 16 akapity trzeciej i czwartej Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w brzmieniu z 2019 r. oraz z przepisami wykonawczymi);
31. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu konfliktu interesów szeregu przedstawicieli państw członkowskich zaangażowanych w procesy podejmowania decyzji politycznych i budżetowych; powtarza zdecydowany apel Parlamentu do Rady o zadbanie o to, by przedstawiciele państw członkowskich, którzy bezpośrednio korzystają z unijnych dotacji dla przedsiębiorstw będących ich własnością, nie uczestniczyli w odnośnych dyskusjach politycznych lub budżetowych ani w głosowaniu; zwraca się do Rady o dostarczenie Parlamentowi informacji na temat niezbędnych środków wprowadzonych w celu uniknięcia konfliktu interesów;

Budynki

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ostateczna płatność kwoty należnej władzom belgijskim za projekt budynku „Europa” nastąpiła w 2019 r., jako że w 2017 r. nie było możliwe podpisanie odnośnego ostatecznego aktu sprzedaży; zauważa, że w odniesieniu do środków w wysokości 4,1 mln EUR przeniesionych na mocy decyzji z 2017 r. na 2018 r. należycie zaciągnięto zobowiązania w 2018 r., ale nie dokonano płatności i zostały one przeniesione z przeznaczeniem na płatności w 2019 r.;
33. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu alarmujących informacji przekazywanych przez media na temat budowy nowego budynku „Europa”; wzywa Radę do przeprowadzenia szczegółowego badania na temat głównego wykonawcy i całego łańcucha podwykonawców (według mediów nawet 12) oraz warunków pracy zatrudnionych pracowników i do przekazania parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej wszystkich ustaleń;
34. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Rady na rzecz zmniejszenia śladu środowiskowego w jej budynkach, które od 2016 r. są zarejestrowane w europejskim systemie ekzarządzania i audytu (EMAS); z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie w październiku 2020 r. szczegółowej deklaracji środowiskowej w oparciu o dane z roku 2019;

Cyfryzacja

35. zauważa, że w 2019 r. Wydział Usług Cyfrowych (SMART) Rady świadczył tej ostatniej szeroki zakres usług oraz że poczyniono znaczne inwestycje w opracowanie nowych narzędzi, takich jak system zarządzania tłumaczeniami, narzędzie do briefingów, narzędzie Trilogue Table Editor do tworzenia tabel sporządzonych w ramach rozmów trójstronnych i zarządzania nimi, narzędzie EDiT do wspólnego opracowywania i redagowania tekstów legislacyjnych, eAgenda oraz inne platformy techniczne;
36. zachęca Radę do stosowania otwartych technologii w celu uniknięcia uzależnienia od jednego dostawcy, zachowania kontroli nad własnymi systemami technicznymi, zapewnienia silniejszych zabezpieczeń prywatności i ochrony danych użytkowników, a także zwiększenia bezpieczeństwa i przejrzystości dla opinii publicznej;
37. zachęca Radę do postępowania zgodnie z zaleceniami Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w kwestii renegotjowania międzyinstytucjonalnej umowy licencyjnej i umowy wdrożeniowej podpisanej między instytucjami Unii a przedsiębiorstwem Microsoft w 2018 r. z myślą o celu, jakim jest osiągnięcie niezależności cyfrowej, uniknięcie uzależnienia od jednego dostawcy i braku kontroli oraz zapewnienie ochrony danych osobowych;

Przejrzystość

38. odnotowuje fakt, że po zatwierdzeniu przez Radę zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie wytycznych dla państw członkowskich dotyczących sponsorowania oraz regularnych przypomnień ze strony Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu sekretariat generalny Rady w dniu 29 czerwca 2020 r. przesłał delegacjom projekt wskazówek dla prezydencji Rady dotyczących najlepszych praktyk w kwestii sponsorowania; przypomina, że konflikt interesów zagraża reputacji Rady i Unii jako całości;
39. zauważa, że od państw członkowskich oczekuje się finansowania ich własnych prezydencji Rady i wyraża ubolewanie, że uciekają się one do sponsoringu korporacyjnego w celu pokrycia części wydatków; jest wysoce zaniepokojony możliwym uszczerbkiem na reputacji, jaki ta praktyka może wyrządzić Radzie i Unii; wzywa prezydencje, aby unikały uciekania się do sponsoringu korporacyjnego w celu pokrycia wydatków, i w związku z tym zwraca się do Rady o rozważenie włączenia prezydencji do budżetu;
40. zachęca Radę, aby zapewniła prezydencjom właściwe doradztwo, ustanawiając jasne i przejrzyste zasady dotyczące sponsorowania, zwracając szczególną uwagę na ewentualne konflikty interesów w przypadkach, gdy sektor przedsiębiorstw ma wyraźne interesy w decyzjach podejmowanych przez Radę; wzywa Radę, aby niezwłocznie poczyniła postępy odnośnie do wytycznych oraz w szczególności zastanowiła się nad obecnie niewiążącym charakterem wskazówek;
41. przypomina, że w 2017 r. Rzecznik wszczęła dochodzenie (OI/2/2017) w sprawie przejrzystości prac legislacyjnych Rady, aby umożliwić obywatelom łatwiejsze śledzenie procesu legislacyjnego Unii; z zadowoleniem przyjmuje niedawne pozytywne przyjęcie przez Rzecznik nowych działań Rady na rzecz przejrzystości, takich jak proaktywne publikowanie sprawozdań z postępów w negocjacjach nad projektami przepisów, co jest w pełni zgodne z propozycjami Rzecznik wynikającymi z jej dochodzeń oraz z wnioskami zawartymi w ostatnich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium;
42. przypomina, że Parlament w rezolucji z 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE zdecydowanie poparł propozycje Rzecznik dotyczące przejrzystości ustawodawczej, i domaga się, aby Rada jeszcze bardziej poprawiła przejrzystość ustawodawczą, w szczególności przez rejestrowanie i publikowanie stanowisk państw członkowskich oraz udostępnianie większej liczby dokumentów z rozmów trójstronnych; wzywa Radę do zintensyfikowania wysiłków na rzecz przejrzystości, m.in. przez publikowanie dokumentów roboczych Rady w formacie nadającym się do odczytu maszynowego; zwraca się do Rady, aby przedstawiła sprawozdanie na temat innych środków podjętych w celu poprawy przejrzystości ustawodawczej;
43. zwraca uwagę na decyzję Rzecznik w sprawie 1946/2018/KR, w ramach której Rzecznik zwróciła się do sekretariatu generalnego Rady o prowadzenie pełnej dokumentacji wszelkich spotkań lobbystów z przewodniczącym Rady Europejskiej lub członkami jego gabinetu; zdecydowanie popiera stwierdzenie Rzecznik, że członkowie gabinetu przewodniczącego powinni spotykać się wyłącznie z przedstawicielami grup interesu zarejestrowanymi w rejestrze służącym przejrzystości lub uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych tylko przez takich przedstawicieli; wyraża zaniepokojenie, że stwierdzenie to pozostaje niezauważone i wzywa do udzielenia odpowiedzi Rzecznik Praw Obywatelskich;
44. wyraża zadowolenie, że trzy instytucje (Parlament, Rada i Komisja) potwierdziły wspólne dążenie do osiągnięcia porozumienia w sprawie rejestru służącego przejrzystości tych trzech instytucji, aby zwiększyć przejrzystość kontaktów z przedstawicielami grup interesu; gratuluje Radzie pozytywnych działań i dalszych osiągnięć w czasie prezydencji niemieckiej, które doprowadziły do osiągnięcia w dniu 15 grudnia 2020 r. porozumienia politycznego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości, i zachęca wszystkie zaangażowane podmioty do podpisania porozumienia międzyinstytucjonalnego zatwierdzonego przez Parlament w dniu 27 kwietnia 2021 r., tak aby rejestr stał się obowiązkowy przez włączenie Rady; wzywa Radę do rozszerzenia zakresu porozumienia przez nałożenie na lobbystów obowiązku rejestracji w celu odbycia spotkania z ambasadorami obecnej i przyszłej prezydencji, a także z ich zastępcami w Komitecie Stałych Przedstawicieli, sekretarzem generalnym i dyrektorami generalnymi Rady;
45. zauważa, że do Rzecznik wpłynęło siedem skarg i że przeprowadzono jedno dochodzenie strategiczne, przy czym wszystkie skargi dotyczyły przejrzystości; odnotowuje, że spośród siedmiu skarg Rzecznik w dwóch przypadkach uznała, że doszło do niewłaściwego administrowania; zauważa, że jedną sprawę zamknęto, dwie uznano za niewiążące się z niewłaściwym administrowaniem, a pozostałe dwie skargi są nadal rozpatrywane; zauważa, że w ramach dochodzenia, które dotyczyło przejrzystości organów zaangażowanych w przygotowanie posiedzeń Eurogrupy, Rzecznik stwierdziła, że Rada podjęła kroki, aby udoskonalić swoją politykę przejrzystości, i postanowiła zamknąć to dochodzenie strategiczne;

Komunikacja

46. zgadza się, że poprawa dostępności strony internetowej Rady, stanowiąca część zaleceń z audytu zewnętrznego w 2018 r., była w 2019 r. kwestią priorytetową; z zadowoleniem przyjmuje jako jeden z zachęcających wyników fakt, że tak zwane strony dotyczące polityki, które zawierają ogólne informacje o najważniejszych inicjatywach i przepisach będących przedmiotem dyskusji w Radzie, stanowiły najszybciej rozwijającą się sekcję strony internetowej;
47. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ulepszenia doprowadziły do poprawy komfortu użytkowników tej strony internetowej, w tym osób z niepełnosprawnościami (zgodnie z wynikiem badania dostępności), który wzrósł z 47 % na koniec 2018 r. do 67 % w grudniu 2019 r.; zauważa, że pozostałe zalecenia z audytu, które dotyczą przede wszystkim komfortu użytkowników i standardów tworzenia treści, zostaną zrealizowane w 2020 r.; zwraca się do Rady o dalsze informowanie organu udzielającego absolutorium o wynikach i realizacji zaleceń z audytu, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu osób z niepełnosprawnościami;
48. zauważa, że w 2019 r. w dalszym stopniu ulepszono audiowizualną infrastrukturę nadawczą i środki produkcji Rady w celu zwiększenia efektywności ich działania i sprawienia, by infrastruktura ta nie ulegała dezaktualizacji i była odporniejsza, tak aby móc obsługiwać coraz większe ilości relacji wideo;

Rola Rady w mianowaniu prokuratorów europejskich do Prokuratury Europejskiej EPPO

49. przypomina, że w 2019 r. i 2020 r. krajowe komisje preselekcyjne nominowały kandydatów do oceny, a europejska komisja selekcyjna obradowała nad kwalifikacjami 22 europejskich prokuratorów do powołania do EPPO w 2020 r.; przypomina, że zgodnie z decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1696 ⁽¹⁾ europejska komisja selekcyjna ocenia kandydatów i przedstawia Radzie ranking, który Rada bierze pod uwagę;
50. przypomina, że w decyzji wykonawczej (UE) 2020/1117 ⁽²⁾ stwierdza się, że jeżeli chodzi o „kandydatów wskazanych przez Belgię, Bułgarię i Portugalię, Rada nie zastosowała się do niewiążącej kolejności preferencji wskazanej przez komisję selekcyjną; Rada uczyniła to na podstawie innej oceny cech kandydatów, przeprowadzonej przez odnośne organy przygotowawcze Rady”;
51. przypomina, że 27 lipca 2020 r. Austria, Estonia, Luksemburg i Niderlandy opublikowały oświadczenie, w którym podkreśliły, że „należy unikać konkurencji między rankingami krajowych komisji selekcyjnych a rankingiem europejskiej komisji selekcyjnej, gdyż grozi ona osłabieniem europejskiego składnika procedury powoływania”;
52. wyraża ubolewanie, że Rada nie udzieliła należytej odpowiedzi na kilka pytań parlamentarnych wymagających odpowiedzi na piśmie w okresie od lipca do września 2020 r., w których zwrócono się do niej o wyjaśnienie, dlaczego postanowiła nie zastosować się do zaleceń europejskiej komisji selekcyjnej, i poproszono o wyjaśnienie procesu oceny, na podstawie której podjęto decyzję o niestosowaniu się do zaleceń europejskiej komisji selekcyjnej;
53. jest bardzo zaniepokojony doniesieniami mediów, że rząd portugalski przekazał Radzie nieprawdziwe informacje na temat stopnia i doświadczenia kandydata, który zajął drugie miejsce w rankingu europejskiej komisji selekcyjnej, co doprowadziło do jego mianowania na stanowisko portugalskiego prokuratora europejskiego;
54. przypomina, że prokuratorzy europejscy muszą być niezależni, a wszelkie podejrzenia o interwencję rządu krajowego na korzyść kandydata wbrew zaleceniom europejskiej komisji selekcyjnej miałyby poważny negatywny wpływ na reputację, integralność i niezależność EPPO jako instytucji;

Aktualna sytuacja w przypadku odmowy udzielenia absolutorium

55. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia finansowego i Regulaminu Parlamentu zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie do udzielania absolutorium, aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;
56. zwraca uwagę, że w ciągu niemal dwudziestu lat Parlament rozwinął praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii;

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1696 z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 282 z 12.11.2018, s. 8).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1117 z 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej (Dz.U. L 244 z 29.7.2020, s. 18).

57. mając na uwadze, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wspiera prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych;
58. powtarza, że zarówno otwartość i przejrzystość administracji Unii, jak i ochrona interesów finansowych Unii wymagają otwartej i przejrzystej procedury udzielania absolutorium, w ramach której każda instytucja Unii jest odpowiedzialna za wykonywany przez nią budżet zgodnie z art. 59 rozporządzenia finansowego;
59. przypomina, że trzeba poprawić współpracę między instytucjami w procedurze udzielania absolutorium w drodze protokołu ustaleń między Parlamentem, Radą i Komisją w sprawie współpracy między Parlamentem a Radą w ramach corocznej procedury udzielania absolutorium;
60. podkreśla, że w myśl art. 13 Traktatu o Unii Europejskiej każda instytucja działa w granicach uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów, zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych oraz że instytucje lojalnie ze sobą współpracują;
61. przypomina o powtarzających się trudnościach napotykanym dotychczas przy procedurach udzielania absolutorium i wynikających z braku współpracy ze strony Rady, a także przypomina, że Parlament odmówił udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady za lata budżetowe 2009–2019;
62. podkreśla, że obecna sytuacja, w której Parlament może jedynie sprawdzać sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz informacje na stronie internetowej Rady, ale nie otrzymuje pisemnych ani ustnych odpowiedzi od Rady w trakcie rocznej procedury udzielania absolutorium, uniemożliwia Parlamentowi podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium, co ma trwały negatywny wpływ na obie instytucje i dyskredytuje procedurę kontroli politycznej nad zarządzaniem budżetem;
63. podkreśla potrzebę ponownego rozpoczęcia negocjacji z Radą z myślą o osiągnięciu wzajemnie zadowolającego porozumienia, by wreszcie przełamać obecny impas;
64. powtarza, że w imieniu Parlamentu działa zespół negocjacyjny i że 25 maja 2020 r. Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu wystosowała do sekretarza generalnego Rady pismo z propozycją rozpoczęcia negocjacji;
65. nadal jest przekonany, że porozumienie w tej sprawie jest możliwe, i dlatego wzywa Radę do wznowienia tych negocjacji bez zbędnej zwłoki, aby znaleźć rozwiązanie respektujące prawo obywateli w zakresie rozliczalności;
66. zauważa, że należy rozróżnić role poszczególnych instytucji w procedurach udzielania absolutorium; podkreśla, że Parlament nie uznaje, że obie instytucje odgrywają równoważną i wzajemną rolę w procedurze udzielania absolutorium;
67. odnosząc się do szczególnej roli Rady jako instytucji wydającej zalecenia dotyczące procedury udzielania absolutorium, ponownie zwraca się do Rady o wydawanie zaleceń dotyczących absolutorium dla pozostałych instytucji Unii;
68. przyznaje, że pozytywny rozwój tego procesu przerwała pandemia COVID-19; z zaniepokojeniem zauważa jednak, że jesienią 2020 r. wszystkie próby, które Parlament podejmował w celu zorganizowania spotkania z Radą na potrzeby wstępnej wymiany poglądów, zakończyły się niepowodzeniem;
69. zwraca uwagę, że dopóki strony nie prowadzą negocjacji, poglądy Parlamentu pozostają bez zmian, a negocjacje między stronami są warunkiem wstępnym rozwiązania przedmiotowej kwestii;
70. przypomina oświadczenia wiceprzewodniczącej Věry Jourové i komisarza Johannesesa Hahna podczas wysłuchań przed Parlamentem w 2019 r., że są oni gotowi zaangażować się w tę sprawę, aby przyczynić się do osiągnięcia większej przejrzystości w zakresie wykonania budżetu Rady; uważa, że negocjacje można rozszerzyć na Komisję, tak aby zapewnić Parlamentowi niezbędne informacje na temat sposobu, w jaki Rada wykonuje swój budżet.
71. zauważa, że wiele komunikatów i dokumentów jest dostępnych wyłącznie w języku angielskim; zauważa również, że posiedzenia robocze odbywają się bez możliwości tłumaczenia ustnego; wzywa Radę do przestrzegania zasad oraz poszanowania praw i obowiązków zapisanych w Karcie praw podstawowych i rozporządzeniu nr 1/1958, a także w wewnętrznych wytycznych i decyzjach, takich jak kodeks dobrego postępowania administracyjnego; w związku z tym wzywa Radę do zapewnienia zasobów ludzkich niezbędnych do zagwarantowania poszanowania zasad wielojęzyczności poprzez zwiększenie liczby pracowników odpowiedzialnych za tłumaczenia pisemne i ustne;